

Foaia Diecezană

Organul oficial al eparhiei ortodoxe române a Căransebeșului.

<p>Prețul abonamentului:</p> <p>Parohiile cl. I. pe un an . . . 500 Lei Parohiile cl. II. și particulari . . . 400 Lei Parohiile cl. III. și subclasă . . . 300 Lei</p>	<p style="text-align: center;">APARE DUMINECA</p> <p style="text-align: center;">MANUSCRISELE SE VOR TRIMITE PE ADRESA CONSILIULUI EPARHIAL, SECȚIA CULTURALĂ.</p>	<p>Prețul inserțiilor</p> <p>Concursuri de prot. 100 Lei Parohiile de cl. I 500, de cl. II 400, de cl. III 300 Lei. Celelalte publicații 400 Lei.</p>
---	--	---

Cuvânt către Țară.

Din prilejul Anului nou domnul Mareșal Ion Antonescu Conducătorul Statului a adresat poporului român următorul cuvânt mișcător:

Români,

În prag de An nou, îmi aplec din nou spre voi fruntea întunecată de răspundere și brațul de părinte trudit, ca să-mi simțiți gândul și să-mi înțelegeți fapta.

În fața Dumnezeului strămoșilor noștri:

În acest popas de sânge, de sbucium, de muncă și de durere;

Putem să rostim liniștiți cuvântul de îmbărbătare: Neamul și-a făcut datoria.

Ne-am făcut-o atât față de noi înșine cât și față de alții.

Ne-am făcut-o față de noi înșine pentru că Neamul nostru a trăit întotdeauna nu din târguri internaționale, ci din sbucium greu și din sângele jertfei.

Veac de veac, generație de generație, noi am apărat cu sânge bogăția arcului carpatic, a Dunării și Mării Negre și ne-am sfințit cu luptă crucile strămoșilor și datoria față de credințele lor.

Această luptă era pentru noi o poruncă. Pământul Basarabiei și Bucovinei fusese călcat mișelește.

De aceea în ceasul greu ne-am alăturat luptei pe care marele popor german a pornit-o împotriva acelor care pândeau să arunce haosul asupra continentului întreg.

Am respectat legile de onoare ale războiului și legile de luptă prin care Basarabia și Bucovina au fost eliberate.

Plătim, astfel, tributul nostru de sânge pentru civilizația de mâine a continentului, care este propria noastră civilizație.

Aționând așa, noi ne apărăm pe noi înșine și sensul istoric al vieții noastre.

Fiindcă românul fără casă și fără vatră, fără biserică și fără familie;

Țăranul fără pământul trudei lui;

Cărturarul fără liniștea gândului său;

Muncitorul fără dreptul muncii lui și orășanul fără siguranța averii lui;

Ar trăi o viață de rușine și de umilire, pe care Neamul nostru ar fi nevrednic să o primească.

Români,

Cel dintâi gând pe care trebuie să-l îndrepte Neamul, în acest ceas, este spre ostașii de departe cari luptă și și jertfese viața pentru viața noastră.

Lor le datorăm totul.

Lor trebuie să le închinăm toată recunoștința noastră.

Iar acelora cari au căzut, neîntrecuților eroi cu cari neamul nostru a dovedit încă odată în istorie că popor de ostași am fost și popor de ostași vom muri, lor trebuie să le închinăm toată slava creștină și toată dreptatea națională.

Români,

Războiul de azi, este un războiu greu, care cere nu numai sânge, dar cere și minți și brațe.

Neamurile cari știu în încordarea supremă să arunce pe câmpuri de bătaie nu numai sângele luptei dar și puterea minții și dogoarea muncii, numai acelea pot să birue încercarea neînchipuită de azi.

Neamul nostru a înțeles că ne este hărăzit să trăim cea mai crâncenă epocă de istorie.

Ne sunt în primejdie, azi, nu numai granițele sfinte ale Neamului, nu numai drepturile, ci și onoarea.

Ne este amenințată nu numai viața noastră, a luptătorilor și a celor vârstnici, nu numai Biserica și averea, dar este amenințată

vieața copiilor noștri, însăși istoria neamului românesc și ființa lui.

Românii au înțeles acest lucru și oricare le-a fost altădată credința și sfada, oricare le-a fost și le sunt interesele, totdeauna și-au rezezat răspunderea cu conștiința sfintei noastre unități naționale.

Noi nu suntem un neam care să putem ocroti în sânul nostru trădători ai credinței strămoșești și ai unității românești.

Dacă unul singur ar ieși din rândurile noastre unite, din brazda noastră scaldată de sângele jertfei, din ogorul muncii noastre tăcute și credincioase, Neamul întreg prin brațul meu l-ar strivi pentru netrebnicia lui, netrebnicia lui cârtire.

De aceea, Români, cu setea neînfricată în dreptatea neamului nostru, cu credința neșovăelnică în lupta noastră de onoare și de apărare a ființei neamului, putem să privim „Anul nou” ridicându-ne frunțile îndurerate spre cerul de lumină al veșniciei noastre.

În Răsărit, stăruie încă domnia întunericului, iar războiul care a cuprins cu flăcările lui pământul întreg, nu și-a astâmpărat furia.

Neamul nostru are însă credința că în această frământare neînchipuită și-a păstrat până azi cu mândrie rostul său de popor demn, dând în același timp o dreptate și onoare lumii care trebuie să iasă din vârtejul de azi.

Ostașii noștri cu vitejia lor au așezat treapta acestei istorii noi.

Iar munca poporului român, disciplina și unitatea, strădania noastră, ordinea și perfectă noastră înfrățire, vorbesc azi și prietenilor și dușmanilor despre dreptatea neamului românesc și despre sensul istoric al existenței noastre.

În plin războiu, noi ne-am muncit pământurile ca niciodată. Primăvara anului încheiat, a fost un furnicar de muncă. Ea ne-a putut înlesni, cu toată protivnicia vremii, să asigurăm o existență potrivită țaranului și muncitorului, învingând toate greutățile războiului.

Știu că sunt multe lipsuri.

Mă străduiesc și eu și guvernul, zi și noapte, să le împlinim.

Dacă ați ști însă cât sbucium, câtă suferință, câte greutăți și câte lipsuri trăesc la alte popoare; ce secătuire de bogății, ce stingere a nevoilor suferă ele, atunci, Români, v'ați da seama că Guvernul Țării a făcut totul pentru ca să vă asigure o viață potrivită.

Ne vom trudi și în anul care vine, cu toată povara războiului, cu toată aspra lui secătuire, să păstrăm nevoilor românești aceeași înțelegere.

Cu cât războiul durează însă, cu atât poverile sunt mai mari, cu atât jertfele sunt mai grele, cu atât suferințele sunt mai aspre.

Dar, din durerile anului sfârșit să toarcem fior de nouă împlinire românească.

Aceeași unire sfântă, care a străjuit tot anul 1942, să stea creștet de viață și poruncă pentru anul care începe.

Aceeași unire credincioasă să stea temelie a încercărilor prin care vom trece.

Aceeași unire sfântă în răspunderi și în împlinirea datoriilor, să stea temelie drepturilor noastre de mâine.

A governa azi, este una din cele mai chinuitoare datorii.

A purta azi în spate povara istoriei unui neam și a munci pentru a-i îndruma viața și a-i liniști nevoile, este cea mai sfâșietoare dintre poveri.

Ne trudim, zi și noapte, pentru a păstra cu onoare ceea ce s'a putut împlini în doi ani de credință românească, după atâția ani de desbinări și de păcate.

În pragul noului an, cu aceeași credință în puterile neamului și în Dumnezeu nostru ocrotitor, cer tuturor să urmeze neșovăelnic porunca strămoșilor noștri cari ne ordonă să ne apărăm pământul și viața națională.

Cer tuturor unire și mândrie românească.

Cer tuturor să înțeleagă că, dacă Dumnezeu a pus în mâinile mele de soldat cea mai pângărită și mai sfâșiată pagină din istoria neamului, este o datorie pentru mine să nu las o singură clipă ca această istorie să fie întunecată.

Din pragul anului nou, chemând la muncă, la răspunderi și la jertfe pe Români de pretutindeni, făgăduiesc, pe credința noastră strămoșească, aceeași nebiruită încredere, aceeași nestrămutată hotărâre, aceeași neprihănită faptă, până când neamul românesc își va realiza drepturile și dreptatea.

Trăiască România!

Trăiască Regele!

Cu Dumnezeu înainte!

Mareșal Antonescu

Cuvântarea

I. P. S. Sale Mitropolitului Nicolae al Ardealului
la recepția dela Anul Nou 1943.

La recepția dela Anul nou, dela reședința arhiepiscopescă din Sibiu, I. P. S. Arhiepiscop și Mitropolit Nicolae a dat un bărbătesc răspuns. Pentru frumusețea și importanța lui bisericească și națională, îl reproducem din „Telegraful Român”, Nr. 1 din 3 Ianuarie 1943, în care a apărut.

Vă mulțumesc din toată inima pentru urările ce mi le-ați făcut cu ocazia intrării în Anul Nou, ca și pentru simțămintele pe cari le-ați manifestat atât față de mine personal, cât și față de sf. instituție a Bisericii pe care o păstoresc. Vă asigur și eu de cele mai calde și părintești simțăminte și Vă urez tuturor sănătate și spor în munca pe care o îndepliniți în folosul Țării și al neamului. Să dea bunul Dumnezeu ca anul în care am intrat să fie un an bun, un an în care poporul nostru să aibă răbdarea necesară pentru a suporta toate poverile vremurilor aspre ce le trăim, și nădejdea în împlinirea marilor și sfintelor aspirațiuni ale lui. Pentru că noi, în pragul Noului An, mărturisim înaintea lui Dumnezeu și înaintea lumii întregi *că nu renunțăm în sufletele noastre la nimic, la nici o iotă și nici o cirtă, din drepturile noastre naționale.* Intrăm în Anul Nou cu conștiința neștirbită a dreptății noastre, pentru care, suntem în stare să aducem toate jertfele ce ni se vor impune.

Domnule General, gândul nostru se îndreaptă azi în mod deosebit către scumpa noastră armată și cu simțăminte de profundă recunoștință însoțim pe eroii cari și-au dat sângele pentru libertatea și fericirea neamului. Dumnezeu să le primească jertfa și să-i odihnească în corturile dreptilor. În armată, ca putere a neamului, vedem chezașia izbânzii noastre. Urez în această zi armatei noastre să-și ducă cu încercata ei vitejie la îndeplinire misiunea ei mare de înfăptuire integrală a idealului nostru, trecând cu avânt peste toate granițele și mai ales peste acel deal peste care ușor am putea trece oricând, sfărâmând porțile despărțitoare de frați.

Mulțumesc P. S. meu frate episcop al Maramureșului și totodată Universității noastre pe care ori cu câtă dragoste am primit-o între noi, nu am vrea să o vedem statornicindu-se aici, ci să se întoarcă sub pavăza armatei, împreună cu P. S. Sa, acolo unde îi este re-

ședința. În tot timpul petrecerii Universității în acest oraș, am văzut spiritul înalt de care e călăuzită, spirit românesc și creștinesc în același timp. Cum ați spus, Domnule Rector, Universitatea crește elitele neamului. Dar avem bucuria să constatăm că aceste elite sunt crescute în duhul românesc și creștinesc, potrivit cu cea mai luminoasă tradiție culturală a neamului nostru.

Nu putem ști ce ne va aduce anul cel nou. Fără îndoială el va reclama și dela noi, ca dela toată lumea, mari încordări și poate să ne supună la grele încercări. În ce mă privește sunt gata să intru, cu poporul credincios al meu, dacă așa va fi predestinat din partea lui Dumnezeu, și în noaptea cea mai apăsătoare a suferinții. Am însă încrederea în Providența divină și în ordinea morală din lume că în cele din urmă dreptatea noastră va birui. Și va birui pentru că ne găsim pe linia pe care se desfășoară sensul istoriei contemporane. Eu deslușesc din ideile și aspirațiunile mari ale epocii noastre un lucru limpede și categoric: Dacă învălmășeala de azi are vre-un sens, acest sens nu e altul decât ca ea să redea tuturor națiunilor *libertatea* de care au nevoie. S'au luptat în veacurile trecute oamenii pentru libertatea individului, a cuvântului, a conștiinții, a întrunirii, a presei, pentru toate libertățile. A fost necesară această luptă pentru descătușarea individului din multele legături cari îi împedecau și sufocau viața. Azi însă s'a trezit conștiința colectivităților naționale și a trebuinții lor după libertate cu o astfel de intensitate, încât nu i se mai poate refuza nici uneia libertatea fără a se întretine o continuă stare vulcanică, pregătitoare de noi războaie. Libertatea nu este un privilegiu al unora dintre nații, al celor mai mari, ci este un apanagiu al tuturor, un dar hărăzit de Dumnezeu fiecărui neam, mic sau mare, și în arderea cu care și-l cere fiecare se simte forța dinamică a unei puteri ce-și are originea la Dumnezeu.

În virtutea acestui fapt, noi nădăjdum neclintit în izbânda dreptății noastre, fiind susținuți în nădejdea noastră de evoluția neînduplecată a istoriei. Noi mergem cu valul istoriei și suntem purtați spre idealul nostru de însuși acest val. Vai de cei ce se străduesc să vâslească împotriva valului. Nu vor înregistra decât oboseală zadarnică, dacă nu un naufragiu jalnic. Vai de reacționarii cari vreau să întoarcă cursul istoriei. Vai de cei ce cred că o asuprire trecută de câteva sute de ani, asupra unor neamuri, le dă dreptul să împedecă

pe acestea și mai departe de-a trăi în libertatea firească.

E un drept al fiecărei națiuni de-ași conduce suveran destinele sale. Suveranitatea aceasta aparține nu unei părți a națiunii, ca de pildă aristocrației, proletariatului, țărănimii, ci ea este un atribut al națiunii ca întreg organic ce cuprinde toate păturile ei, îmbrățișându-le și adâncindu-le într'o comunitate de suflet și destin.

Noi nu ne-am împotrivit drepturilor nimănuui, ci reclamăm numai ceea ce ni se cuvine.

Am văzut în anii trecuți cu câtă răbdare și cu cât echilibru sufletesc și-a purtat poporul nostru toată povara și a prestat toate sacrificiile ce i s'au cerut. Avem încredere în acest *echilibru minunat al neamului nostru*, care e rezultatul învățăturilor sănătoase în cari a fost crescut și al împrejurărilor și strădaniilor de veacuri ale tuturor înaintașilor noștri. Generația mea a văzut acest neam pe culmile biruitoare ale Taborului, prăznuindu-și desrobirea așteptată veacuri de-a rândul. Aceeaș generație îl vede azi din nou în răsrucea suferinții. Dar el este același, păstrând și într'un caz și în celalalt desăvârșitul său echilibru sufletesc. În capacitatea aceasta de-a rămânea același, identic cu sine însuși, fidel ființei sale, văd chezașia perzistenței noastre prin toate furtunile și a biruinții noastre finale.

Grija noastră de căpetenie în aceste zile grele trebuie să fie *conservarea neamului*, răzîmându-ne în strădania aceasta a noastră pe puterea românismului de-a rămânea nesdruncinat, egal cu sine însuși, în orice împrejurări. Cred că orientarea noastră politică de azi ca popor nu între cele mai mari, dar nici între cele mai mici, trebuie să urmărească pe deasupra tuturor conservarea neamului și a tuturor forțelor lui. Atât conducătorii cât și nația trebuie să urmeze această linie de conduită pentru a putea pune în cumpănă în clipa decisivă toate puterile și virtuțile noastre.

Apelez la toți Românii să se întoarcă la *temeliile de totdeauna ale existenței noastre naționale*, la temeliile spirituale ce le oferă credința și Biserica strămoșească. Să fiți convinși că această Biserică se străduiește și azi să se identifice, prin slujitorii ei, cu suferințele și cu aspirațiunile neamului. În aceasta vedem noi slujitorii altarelor rostul Bisericii în aceste timpuri. Vom ruga pe Dumnezeu cu mai multă căldură ca să-și coboare darul și binecuvântarea Sa peste țară și neam. Vom turna în cererile noastre toată văpaia credinții,

ca prin credința în Dumnezeu să ținem trează credința în dreptatea cauzei românești și voiața poporului de-a aduce orice jertfă pentru satisfacerea ei.

Pășim pragul Noului An cu încredere în Cel de sus și în puterile neamului.

Rugăm pe bunul Dumnezeu să ne ocrotească și să binecuvinteze toate strădaniile noastre. Să dea Dumnezeu curaj și înțelepciune înaltului guvern, care are în frunte pe viteazul și marele român Mareșalul Ion Antonescu. Implorăm darul lui Dumnezeu asupra Tronului și asupra tânărului nostru Rege Mihai I, sub al cărui sceptru trebuie să se readune întreg neamul românesc.

Dumnezeu să-i întărească și să le deschidă înțelegerea pentru buna îndrumare a destinelor neamului, ca să ne conducă la izbândă deplină.

Domnul să fie cu noi.

ORIZONTURI NOUL

Am pornit războiul nostru sfânt fără gând de expansiune și-l purtăm ca ne-a fost impus de cei ce doreau să distrugă ființa noastră națională și credința noastră strămoșească. Prin vitejia fără seamăn a armatei noastre însă, iată-ne stăpâni peste ținutul de dincolo de Nistru, legând prin prezența noastră acolo firul unei tradiții, începând cu străvechii coloniști români, stabiliți în provincia dintre Nistru și Bug și chiar mai dincolo, cu ciobanii mocani cari pătrundeau, în vremea pășunatului, până în Crimeea și continuând cu Români de talia lui Dumitru Cantemir, care a fructificat cugețarea poporului rus, și cu Petru Movilă — considerat ca cel mai strălucit ierarh al Bisericii rusești din toate timpurile — care, ajuns mitropolit al Kievului, a stăvilit expansiunea catolică, pornită din Polonia, cu gândul să înghită pe pravoslavnicii ucraineni.

Iată, din faptele istorice necontestate, desprinsă îndreptățirea acțiunii noastre misionare acolo, unde de 25 de ani diavolul și-a durat domnia, unde copiii le-au rămas necunoscute noțiunile de milă, de respect a bătrâneții, de creștinească dragoste a aproapelui și unde de multe ori, ca delatori ai propriilor părinți, acești copii nenorociți se încărcau cu crima de paricid.

Deși în acțiunea de convertire sufletească

a rățăciilor scăpați din sclavia țarului roșu, preoțimii i se deschid perspective de duhovnicească afirmare ca în primele veacuri creștine, prin organizarea misiunii de peste Nistru, Biserica n'a rezolvat decât una din nenumăratele probleme pe cari torentul evenimentelor le aduce pe planul de preocupări.

Niciodată n'a apăsât mai greu pe umerii conducătorilor Bisericii datoria de a organiza, în toate amănuntele, acțiunea ei de călăuză către Adevărul veșnic.

În această acțiune Biserica are nevoie de devotamentul neprecupețit al tuturor slujitorilor altarului. Clerul nostru va înțelege, de bună seamă, cum a înțeles totdeauna, poruncile vremii.

În anumite momente cruciale din istoria neamului, obștea preoților dirijată spre anumite acțiuni de exponenți geniali ce întruchipau ierarhia noastră laică sau ecleziastică, a contribuit la făurirea marilor noastre triumfuri istorice. Astfel descinderea lui Mihai Viteazul în Ardeal a fost precedată, după cum o arată cronicile austriace din aceea vreme, de propaganda pe care preoții și călugării din Muntenia au făcut-o în rândurile poporului. Tot astfel genul lui Șaguna a știut să facă din preoți îndrumători politici, economici, culturali și sociali ai satelor, reînviind o conștiință națională pe punctul de a sucumba, obosită de loviturile neîncetate ale asupritorilor.

Când Biserica are astăzi, în persoana Conducătorului Statului, dl Mareșal Antonescu, pe cel mai convins apărător, care zi de zi se străduiește — prin toate mijloacele de care dispune — să întărească prestigiul ce trebuie s'o încoroneze, când realizările înregistrate la departamentul cultelor sub oblăduirea actualului regim trebuie recunoscute drept cele mai importante din ultimele decenii, de ce atunci preoții, prin virtuțile și darurile lor să nu devină, ca și înaintașii lor, factori importanți în epopeea noastră națională?

Cât privește formarea noilor generații de preoți, Biserica, formulându-și scopurile către care țintește potrivit vremurilor noi, trebuie să vină cu o reformă a învățământului teologic, crescând tineretul în cultul unor idei ce întruchipează aceste scopuri.

Viitorului preot nu trebuie să i se dea numai o cultură profesională. Trebuie să-i fie cunoscute toate problemele vieții. Un duh creștin trebuie să coordoneze însă încă din seminar, accentuându-se în facultate, toate cunoș-

tințele laice, sublimându-le într'o concepție etică și spirituală, care să le pună mereu în slujba unor înalte comandamente naționale creștine.

Seminarul mi-l închipui ca o școală, unde scopul formulat mai sus s'ar atinge datorită mai ales unei îngrijite educații ce s'ar da elevilor, corespunzătoare cu viitoarea lor menire. Și dacă nu toți cei cari au urmat acest seminar s'ar dedica chemării preoțești, preoții ar fi selecționați dintre aceia cari au dovedit mai multă vocație și mai mult zel în dobândirea unor deprinderi, care să garanteze atitudinea lor viitoare.

Dar elita luptătorilor pentru Hristos trebuie s'o formeze călugării. Organizarea vieții monahale trebuie să treacă și ea pe primul plan de preocupare a forurilor îndreptățite. Subtili intelectuali, apologeți înflăcărați ai Sfințelor Scripturi, înzestrați cu o enciclopedică cultură, călugării aceștia, pe cari nici o legătură lumească nu-i împiedecă să înfrunte toate primejdiile unei lumi ostile, ar deveni misionarii cari ne trebuie mai ales pentru reforma sufletească a tineretului. Întrebuințând pe unii dintre ei ca profesori, s'ar ajunge la resuscitarea școlilor mănăstirești, cari judicios organizate ar putea avea rolul pe care l-au avut în Apus colegiile celebrelor ordine monahale, în creșterea mirenilor, fanatici soldați ai credinții.

Am indicat sumar doar câteva chestiuni de mare actualitate, pe cari cercurile bisericesti, ar trebui să le facă obiect de studiu și de discuțiuni, spre a se putea ajunge cât mai grabnic la cea mai bună soluționare a lor.

Dacă pasivitatea forțată în care s'a menținut în anumite timpuri e justificată prin poziția ei specială în Orientul tuturor răscrușcilor de furtună, lovită de păgâni și chiar de surorile ei creștine, astăzi, liberă și privilegiată de stat, biserica poate să-și răscumpere toată pasivitatea, clădind pe cuvântul Mântuitorului noi temelii de viață, acestei vieți care nu trebuie să fie decât o dârză și eroică trecere pe drumul dintre două nemărginiri...

(„Universul”)

Prof. AUREL POPA
Secretar general al ministerului
cultelor

Cercați ce este bineplăcut Domnului, și nu vă amestecați cu faptele cele sterpe ale întunerecului, ci mai vărtos osândiți-le pe față.

Ș T I R I

Din prilejul Anului Nou Prea Sfințitul Părinte Episcop Veniamin a trimis următoarele telegrame:

Majestății Sale Regelui Mihai I

București

Rugăm pe Majestatea Voastră să ne îngăduiaască în numele meu și al Clerului și poporului din Episcopia Caransebeșului în pragul Anului nou plin de nestrămutate speranțe să dăm expresiune sentimentelor de nețărmurit devolament și iubire ce Vă păstrăm și să Vă facem omagiale felicitări și urări rugând pe Dumnezeu să vă dăruiască îndelungată și glorioasă Domnie.

Episcop Veniamin

Răspunsul M. S. Regelui;

P. S. S. Veniamin
Episcop de Caransebeș

Mulțumesc călduros

Mihai

Domnului Mareșal Ion Antonescu
conducătorul Statului

București

Vă rugăm să binevoiți a primi în numele meu și al Clerului și poporului din Episcopia Caransebeșului din prilejul Anului nou și al zilei onomastice, devotate urări de sănătate și viață îndelungată pentru a putea duce războiul sfânt al reîntregirii la izbândă deplină și a asigura viitor de aur Neamului nostru într'o Tară mândră cuprinzând pe toți Români.

Episcop Veniamin

Din prilejul Anului Nou Prea Sfințitul nostru Episcop a primit următoarea telegramă:

P. S. Episcopului de Caransebeș Veniamin Mistor

Caransebeș

Cu ocazia Anului Nou respectiv Vă rog să primiți în numele meu personal și-a tuturor credincioșilor de pe plaiurile Moldovenesti ale Râbniței, Juguștrului și Baltei urările cele mai sincere de sănătate și fericire, în anul ce vine să ne dea Dumnezeu o pace victorioasă de dreptate românească astfel

încât toți Români să ne găsim la olaltă într'o Românie, întregită între Tisa și Bugul în vechi românească.

Colonel Constantin Popescu Corbul,
Insp. General Adm. al jud. Juguștru și Balta
Cavaler al ordinului Mihai Viteazul

La sărbătoarea Sf. Botez al Domnului s'a oficiat în biserica noastră catedrală liturghie arhierască, pontificând P. S. Episcop Veniamin cu sobor de doisprezece preoți și trei diaconi. La sfârșitul sf. Liturghii s'a eșit în procesiune cu Litia la crucea din Piață. Aici s'a săvârșit serviciul sfințirii apei iar mai apoi Prea Sfințitul Episcop Veniamin, păr. protopop Dr. Z. Muntean și păr. T. Șandru au botezat poporul participant.

Prezența Sf. Icoane la Palatul Regal. Amăsurat unei tradiții străvechi, I. P. S. Patriarh Nicodim a prezentat și anul acesta, în ajunul Crăciunului, la Palatul Regal, sfânta Icoană a Nașterii Mântuitorului. Cu acest prilej, rostind și un cuvânt ocazional, I. P. S. Patriarh a dăruit Suveranului, în prezența M. S. Regine Mame și a întregii Curți Regale, o minunată placă de aur cu briliante, lucrată în Florența, și înfățișând Crucea Biruitoare. A răspuns pe M. S. Regele, apăsând pe cuvântul că în acest războiu poporul român „potrivit învățăturii creștine, la ură nu răspunde cu ură, dar rămâne hotărât să-și apere până la capăt drepturile sale sfinte“.

După aceea, tot în sobor de preoți, Sanctitatea Sa a dus sf. Icoană și la Conducătorul Statului, d. Mareșal Antonescu, înmanuând și D-Sale o prețioasă Cruce Biruitoare, făurită de maștri aleși tot la Florența. La cuvântul omagial al Patriarhului a răspuns, foarte înduioșat și foarte creștinește Mareșalul.

Academia Teologică „Andreiană“ din Sibiu a fost reorganizată punându-se pe picior de egalitate cu facultățile de Teologie din Tară, având deci dreptul să libereze diplome de licență. N-rul 50 al „Telegrafului Român“ din 1942 a publicat decretul și regulamentul semnat de I. P. S. Arhiepiscop și Mitropolit Nicolae privitor la această Academie, care are 10 catedre, trei conferințe și două asistențe. Profesorii se titularizează pe baza diplomei de doctor și de lucrări, cerându-li-se și coadiția de a fi preoți. Studenții se recrutează exclusiv dintre absolvenții de seminar și liceu teoretic. Diploma de licență se obține întocmai ca la Facultatea de Teologie. În temeiul art. 43 al II al Regulamentului amintit, absolvenții celorlalte Academii Teologice ortodoxe vor putea obține titlul de „licențiat în Teologie“ dând examen la materiile catedrelor deosebite de ale acelor Academii și satisfăcând prescripțiile examenului de licență.

Conferința preotească din Făget, s'a ținut în 8 Decembrie 1942 sub presiul păr. protopop Ioan Munteanu. După rugăciunea Chemării Duhului sfânt, preoții au trecut în sala festivă a școlii primare. Cuvântul păr. protopop, cald, vibrant, a trezit în inimi o dispoziție prielnică frumoseilor și instructivelor probleme ce s'au tratat și debătut. Lecția practică din partea catehetică a conferinței a ținut-o păr. D. Nicoară din Bătești. La critică au participat preoții V. Iclozan, P. Crisciu și P. Iana. Păr. protopop declară lecția de reușită și îndeamnă stăruitor la munca învățării popo-

rului. Preoții C. Albu-Sărăzani și I. B. Mureșeanu-Zolt conferențiază despre „rolul preotului în parohie în vreme de război”. Frumoasele disertații încă au fost obiect și prilej de animate discuții. Păr. Iana din Curtea comunică unele îndegetări asupra purtării oficiului parohial, după care păr. protopop I. Munteanu închide conferința.

Cercuri religioase. Duminecă în 22 Noemvrie preoții aparținători cercului *Câlnic* au descins în parohia Monion. S'a săvârșit sf. Liturghie în soborul preoților: L. Voin și I. Jurca - Ezeriș, P. Albeanu și Gh. Păleanu-Câlnic, I. Meilă-Soceni. A predicat pr. Ioachim Jurca despre înțâetatea sufletului asupra trupului, îndemnând tineretul să fie cu ascultare față de cei mai bătrâni și cu toții să caute de mântuirea lor sufletească.

Duminecă în 27 Decemvrie s'au întrunit pentru a treia oară preoții aparținători cercului *Mâtnicul-mare*, în această parohie. În cursul sf. Liturghii s'a făcut procesiune, participând preoții și numeroși credincioși, la crucea eroilor, unde s'a oficiat parastas pentru cel al 4-lea erou dat de această comună. Il elogiază preotul locului - I. Drăghina. Predica a rostit-o preotul B. Borlovan din Peștere. Sf. Sa a comparat pe temutul Irod cu actualii irozii, mascați sub multiple curente periculoase și de cari părinții au a-și feți copiii. Pr. Gh. Cornean a vorbit în ședința intimă despre „noi metode de pastorație”, iar pr. R. Olariu a predicat în cadrul Vncerniei despre „iubirea creștină”.

Distincție. Preasfințitul Părinte Episcop Veniamin din prilejul ss. sărbători ale Nașterii Domnului a dat preotului pensionar Gheorghe Tătucu din Iablanța dreptul de a purta blane roșii.

Pomenirea Episcopul Ioan Popasu. Joi, la sărbătoarea nașterii sfântului Ioan Botezătorul s'a oficiat în biserica sfântului Ioan din cimitir, parastas pentru fericitul episcop Ioan Popasu. Păraștasul s'a oficiat de păr. protopop Isaia Suru și preoții parohi I. Firca și T. Dobromirescu. Deasemenea s'a făcut parastas și pentru donatorii Ioan și Sofia Doboșan

Inflințarea unui nou cerc al „Oastei Domnului”. Oficiul Parohial al comunei Buchin, ne trimite știrea îmbucurătoare, că și în această parohie a luat ființă un cerc al soc. misionare „Oastea Domnului”.

Faptul acesta îl privim cu bucurie, ca pe un fruct al sfintelor slujbe din timpul sf. sărbători ale Nașterii Domnului și nădăjdum că sub conducerea vrednicului Preot Petru Z. Turcan, a dlui subinsp. școlar în pensie Simion Vornic, a comitetului susținut prin dnii inv. Al. Căpățina și notar Filip Badea, precum și a fruntașilor săteni Ion Popa, Petru și Andrei Jura, Simion Busu și Adam Hamat, acest cerc al Oastei Domnului să înfăptuiască lucruri mari în slujba Bisericii, prin desțelenirea pământului bătătorit acolo de bapțiști cari și-au avut aci centrul activității lor de rătăcire.

Bunul Dumnezeu să binecuvinteze acest nou răsad de sprijin al Bisericii Lui din această comună și nouilor ostași le dorim spor și progres în calea desăvârșirii.

Fapta lor trebuie să fie urmată și de alte parohii, căci timpul este prielnic și lucrarea necesară.

Pentru biblioteca eparhială păr. Nicolae Sintescu din Logoj a adus un ceaslov slavonesc dăruit de parohianul Sf. Sale Ananie Popa subofițer din

Regimentul 13 Călărași, provenind din Alagirul Caucazului Mulțumirile noastre.

„Duhul Adevărului”, așa se intitulează volumul de schițe și predici pentru toate Duminecile și sărbătorile de peste an, apărut acum la Arad din peana distinsului profesor, preot și scriitor, a păr. Dr. Ilarion V. Felea, redactorul organului eparhial „Biserica și Școala”. Pag. XVI+528, Lei 300.

Reviste: „Gândirea” pe luna Decemvrie cu un conținut bogat. Articolul de fond îl semnează dl prof. Nichifor Crainic, despre „Colaboratorii lui Hristos”.

„Revista Teologică” pe luna Decemvrie, închinat „Intrupări” semnat Prof. Dr. G. Marcu; altele: Dr. Cădea, Dr. S. Stanca. Dr. C. Sârbu, diacon Mladin și alții.

„Duh și Adevăr” pe Ianuarie—Martie 1943. Semnează mulți preoți și profesori din Timișoara. Articolul de fond „Protestantizarea predicii” îl scrie profesorul nostru de Teologie, Dr. P. Rezuș.

Toate calendarele trimise parohiilor se achită cu 80 Lei exemplarul, două din ele achitându-se din căssa sf. biserici, cf. ord. circular Nr. 6949 C. din 10 Decemvrie 1942.

PARTEA OFICIALĂ

Nr. 66 Bis. 1943.

Circulară

cătră preacucernicii protopopi și cucernicii preoți din Episcopia ort. rom. a Caransebeșului.

Date statistice.

Prin prezenta sunteți poștiți pentru ultima oară să înaintați toți oficiului protopopesc până la 31 Ianuarie a. c. datele statistice din parohii cu privire la numărul sufletelor, al nașterilor și morților, pe tot timpul pe care aveți matricule, date cerute cu ordinul nostru No. 7182/1941 dela 20 I. 1942 (tipărit) și No. 3047 dela 26 V. 1942, trimis prin of. protopopesc.

Fiecare paroh va întocmi un tablou cu următoarele rubrici:

1. Anul prim din matriculă.
2. Numărul nașterilor din acel an.
3. Numărul morților din acel an.
4. Creștere.
5. Descreștere (diferența dintre rubricile 2 și 3).
6. Numărul sufletelor din parohie din acel an (dacă nu se știe, se lasă loc liber).

Toate acestea se scriu într'un șir la rubrica respectivă.

Al doilea șir va cuprinde aceleași date la

rubricile 2—5, însă pe câte 10 ani (de ex. dacă în şirul prim e 1840, atunci în şirul al doilea va avea 1841—1850 şi în rubrici naşterile şi morţii adunate pe aceşti ani şi diferenţele din rubricile 4 şi 5. Al treilea şir va cuprinde anii 1851—1860 şi așa mai departe).

Ultimul şir va fi cu *datele pe anul 1942*.

7. La ultimul şir se va arăta în rubrica 7 numărul concubinilor.

La rubrica 6 se va arăta numărul sufleteilor numai pe anul prim în care se ştie, precum și pe anul 1942.

La urmă se vor aduna numerii dela rubricile No. 2—5 și la rubrica 6 se va arăta creșterea sau descreșterea în numărul sufletelor (de ex. —57 sau +40) precum și dintre anul prim în care se știe numărul sufletelor din parohie și dintre anul 1942.

Cei ce nu au înaintat date complete, le vor înainta din nou completate.

Pe baza datelor primite dela parohii, P. Cuc, protopopi vor compune un *tablou rezumativ*, conform instrucțiunilor ce le vor primi direct, pe care-l vor înainta Consiliului eparhial până la *15. Februarie, a. c.*

Cei ce nu vor înainta la timp aceste date vor fi sancționați cu suspendare dela oficiu și beneficiu.

Caransebeș, din ședința Consiliului eparhial ținută la 8 Ianuarie 1943:

Episcop:

† VENIAMIN

Consilier referent:

Romul G. Ancușă

CONCURS

Pe baza ordinului Venerabilului Consiliu eparhial No. 6048 B/1942 se publică concurs, cu termen de 30 zile dela prima publicare în Foaia Diecezană pentru postul de preot la parohia **Buchin** cu filia Prisian, de clasa II-a din comunele Buchin și Prisian, protopresbiteratul Caransebeșului, devenită vacantă pe urma abdicării preotului Petru Zeno Turcan.

I Beneficii:

1. Sesiunea parohială în extensiune de 21 jug. 594 stp.
2. Birul parohial uzitat.
3. Veniturile stolare uzitate.
4. Casa parohială, cu grădina și supraedificatele economice necesare.

II Indatoriri:

Preotul ales este obligat a-și împlini toate datorințele preoțești și pastorale, a predica regulat în fiecare Duminică și sărbătoare și a catehiza la școlile primare (Buchin și Prisian), fără nici o altă remunerație.

Toate impozitele după beneficiile de mai sus cad în sarcina preotului ales.

Ceice doresc să ocupe acest post, întrucât vor avea cvalificație recerută pentru parohii de clasa II-a, precum și binecuvântarea P. S. S. Episcopului diecezan, să-și înainteze cererile adresate consiliului parohial ort. rom. din comuna Buchin, prin Prea Onor. Oficiu protopresbiteral al Caransebeșului.

Reflectanții se vor prezenta, pe lângă prealabila incunoștiințare a Prea Onor. Domn protodresbiter tractual, în vre'o Duminică sau sărbătoare în sfânta biserică, spre a-și arăta dexteritatea în oratorie, tipic și cântare, însă în nici un caz în ziua de alegere.

Buchin, din ședința consiliului parohial ținută în 29 Noemvrie 1942.

Președinte:

Petru Z. Turcan

adm. parohial.

Secretar:

Radu Alexandru

notar.

In conțelegere cu Oficiul protopopesc.

3—3

Pr. Isaia Suru

adm. protopres.

CONCURS

In baza ordinului Venerabilului Consiliu eparhial No. 5900 B./1942, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană”, pentru postul de preot la parohia de clasa III-a din comuna **Bolvașnița**, protopresbiteratul Caransebeșului.

I Beneficii.

1. Sesiunea parohială în estindere de 30 jugure 1000 stp.
2. Birul parohial și veniturile stolare uzitate.
3. Casa parohială cu grădina și intravilan de 270 stp. cu supra-edificatele economice necesare.

II Indatoriri:

Preotul ales este obligat a-și împlini toate datorințele preoțești și pastorale, a predica regulat în fiecare Duminică sau sărbătoare și a catehiza la școala primară fără nicio altă remunerație.

Toate impozitele după beneficiile de mai sus cad în sarcina preotului ales.

Ceice doresc să ocupe acest post, întrucât vor avea cvalificațunea cerută pentru parohii de clasa III-a, precum și binecuvântarea P. S. S. Episcopului eparhial, să-și înainteze cererile, adresate consiliului parohial ort. rom. din Bolvașnița, prin Prea Onor. Oficiu Protopopesc al Caransebeșului.

Reflectanții se vor prezenta, pe lângă prealabila incunoștiințare a Prea On. Domn protopresbiter tractual în vre'o Duminică sau sărbătoare în sf. biserică spre a-și arăta dexteritatea în cântare, tipic și oratorie, însă nicidecum în ziua de alegere.

Bolvașnița, din ședința consiliului parohial, ținută la 6 Decemvrie 1942.

Președinte:

Pr. Victor Suru

adm. paroh.

Secretar:

Simion Daia

In conțelegere cu Oficiul protopresbiteral.

3—3

Pr. Isaia Suru

adm. prot.